

1. Brzy nám, brácho, rozdělí cesty života nůž,
až z vodřený vesty do trávy sklouzne voňavá růž,
je na dosah cíl všech vandrů a chvil, dým ohňů za řekou,
než kytary tóny a větrný zvony vzbudí tě pod dekou.
2. Až zahoří Vega, na kůru chleba kříž udělej,
uřízni patku a na památku ptákům ji nalámej,
ti znají líp svět, co chceš uvidět a znát ho ještě víc,
ale nejsi Odysseus, neznáš startu rébus, vyrostl jsi ze dvou

nohavic.

R: Smutno je mi, brácho, a nevím, jestli počkáš
u kiosku na pátým, kde se mnou pivo si dáš,
jsme z jedný krve, brácho, a věřím, že se dočkáš
vytoužený šance, a tu, doufám, nikdy neprohráš.

3. Poznáš handicap, do trní výlet, pád z oblaků,
dívku jak Heidi, co si tě najde na cestách tuláků,
rány pod pás a nazmar čas v tom lidském stavení,
kde řadí kariéra jako nemoc, která člověka na blázna promění

.

R:

*: Brzy nám, brácho, rozdělí cesty života nůž ...